

Jiří Prokopec, Strašnice. Vlastivědný popis obce, diplomová práce Katedra občanské výchovy a filosofie, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, Praha 2005, 104 stran, obrazové přílohy č. 1 – 79 rozmístěny v textu práce, další přílohy č. 1 - 8 (s. 107 – 113), zvuková příloha – záznam rozhovoru s pamětníkem Ing. M. Hálou (65 min, CD vložené v závěru práce)

Jiří Prokopec podal ve své diplomové práci vlastivědný popis obce Strašnice. Text rozdělil do šesti základních kapitol s názvy „Popis polohy“, „Etymologie názvu místa“, „Charakteristika přírodního prostředí“, „Historie“, „Významné osobnosti“ a „Výpověď starousedlíka“. Vzhledem k tomu, že autor zamýšlel vytvořit uceleného vlastivědného průvodce regionem, doprovodil text práce bohatou obrazovou přílohou a doplnil je místopisnými schémata (přílohy č. 3 – 8, s. 108 – 113). V nejobsáhlejší kapitole „Historie“, zachytil velmi podrobně stavební vývoj obce.

Z formálního hlediska splňuje práce Jiřího Prokopce požadované náležitosti. Práce nepostrádá obsah, úvod s metodickými poznámkami, závěr ani seznam literatury. Seznam obrázků, které doprovází text práce a Seznam příloh učinil autor součástí Obsahu (s. 5 – 10). Text práce i přílohy jsou pečlivě graficky zpracovány. Přílohy jsou opatřeny popisky, autor uvedl jejich zdroje. Téměř polovinu vyobrazení popisovaných míst vytvořil Jiří Prokopec pro potřeby diplomové práce. Netradiční přílohou práce je zvuková nahrávka záznamu rozhovoru s pamětníkem, kterou autor uložil na CD. Na tuto přílohu je odkázáno v obsahu i v příslušné kapitole. Vzhledem ke kvalitě nahrávky by bylo vhodnější zvukovou přílohu nahradit doslovným přepisem rozhovoru. Množství příloh si také vyžádalo poměrně složitý systém odkazů, přičemž autor využil klasického poznámkového aparátu jen velmi skromně.

Diplomová práce Jiřího Prokopce působí na první pohled velmi přehledně. Text je členěn do kapitol a podkapitol. Čtenář je v záhlaví každé strany informován, jakému oddílu právě věnuje svou pozornost. Provázanost textu s místopisnými schémata, případně s jinými částmi práce, je zajištěna v zásadě spolehlivými odkazy. Přesto se autorovi nepodařilo vytvořit vyvážený a logicky provázaný text. Velmi zřetelně se tento nedostatek objevuje ve třetí kapitole věnované charakteristice přírodního prostředí (s. 16 – 18). Kapitola věnovaná významným osobnostem (s. 94 – 98) postrádá nejen vnitřní souvislosti, ale také jasné propojení s obsahem diplomové práce. Je třeba jen litovat, že autor v ní nevěnoval pozornost osobnostem regionálního významu. Náhradou se nemohla stát ani kapitola „Výpověď starousedlíka“, v níž autor shrnul údaje z rozhovoru s Ing. M. Hálou. Právě tomuto dobře

míněnému pokusu překročit tradiční koncept vlastivědných prací patří poslední výtka, neboť metodicky nezvládnut, zůstal opravdu jen pokusem.

Diplomovou práci Jiřího Prokopce *Strašnice. Vlastivědný popis obce* hodnotím jako dílo, v němž autor projevil velké osobní zaujetí pro zkoumanou otázku a prokázal schopnost samostatné práce s odbornou literaturou. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 2. ledna 2005

PhDr. Hana Havlůjová